

Chuyện vui ngày Tết

Tôi có 1 ông anh họ (mẹ anh ấy là chị ruột ba tôi) được gửi sang Paris du học từ năm 1952.

Anh kể lại là thời đó ở Paris, cộng đồng người Việt còn thưa thớt, chưa đông vui như hiện nay. Ngày Tết giá lạnh không có phong vị đón xuân dù cũng có chút ít mứt kẹo được gửi từ nhà qua. Vẫn đi học, đi làm, không có lễ chùa xin lộc hay hội họp văn nghệ ca hát.
Dù vậy mấy anh chị em sinh viên cũng cố gặp nhau, cùng nhau ăn Tết.

Ông anh họ vốn là dân tinh nghịch, bèn diễn đạt ý niệm "ăn Tết" bằng 1 động từ theo lối Pháp:
ĂN TẾT = TÊTER

Nếu viết chệch đi 1 chút cho đúng, thì Téter có nghĩa là: trẻ con bú sữa từ vú mẹ

Rồi ông anh đứng lên đồng dục than thở:

-Mẹ già thì ở xa, con trai tha hương đất lạ, làm sao được bú sữa mẹ đây?

Rồi lại ầm ờ, bóng gió quay sang chị bạn bên cạnh nói luôn:

-Chỉ có chị mới cứu giúp được tôi thôi...!

Khiến cả đám ai cũng cười vang. Còn chị bạn thì đỏ mặt la mắng ông anh:

- Anh này phải gió, chỉ được cái nói nhảm, vô duyên không ai bằng!

Ấy vậy mà ít lâu sau, 2 anh chị lại thành thân, xây dựng với nhau 1 gia đình hạnh phúc!

Thế mới biết trên đời có những ngẫu nhiên rất "vô duyên" mà lại nên duyên nợ!

Viết đến đây, nhớ chuyện Tết năm xưa của ông anh họ, chợt nghĩ đến Tết của mình năm nay mà... xao xuyến.

Thời gian đi mau quá, tuổi xanh nay đã thành tuổi hạc.

*Tôi tiếc, tôi yêu buổi thiếu thời
Bao trang kỷ niệm vẫn chưa vơi
Gửi về ngày cũ nghìn thương nhớ
Bằng những dòng thơ huyết lệ này*

Đỗ Hợp Tấn (JJR 68) Quý Mão Sơ Niên